

"חיפה 80"
תערוכת בולים לאומית
"Haifa 80"
National Stamp Exhibition

תערוכת בולים לאומית חיפה 80

NATIONAL STAMP EXHIBITION HAIFA 80

263

9/1980

תשרי תשמ"א

משרד התקשורת
השירות הבולאי

MINISTRY OF COMMUNICATIONS
PHILATELIC SERVICES

חיפה

חיפה, עיר הנמל הראשית והשלישית בגודלה בישראל. היא שוכנת בקצהו הדרומי של מפרץ חיפה ומונה כ-260,000 תושבים.

קסמה של העיר הוא בנוף המיוחד המשלב ספינות אוקיינוס במרחבי הים ושטחי הירק של גבעותיה עם מראהו המרהיב של מקדש בהאי, שבראשו מזדקרת כיפת זהב והוא מוקף גנים פרסיים מטופחים.

בעיר התחתית פועם ליבה המסחרי של העיר. עוברת שם מסילת ברזל, מצויים שם בתי חרושת, מחסנים, מיצבורי נפט ובתי זיקוק, ממגורות תבואה ודגנים, הגדולים בישראל.

אוניות מסוגים שונים, מכל קצות תבל, משליכות עוגן בנמל ובסמוך לו נמצאים בתי מלאכה, מחסני ערובה ובתי מסחר, שסוחריהם מוכנים לצייד את האוניות בטובין.

בעלותנו במעלה הר הכרמל אנו מגיעים להדר הכרמל, איזור של תעשיות קלות, מרכזים מסחריים ורובעי מגורים. בפיסגת הכרמל מצויים הטכניון והאוניברסיטה וכן בתי מלון רבים, מסעדות ורובעי חווילות מפוארות. פיסגת הכרמל, שגובהה 550 מ' מעל פני הים, מכוסה, בחלקה הגדול, יערות צפופים ובשטיח מרהיב של פרחי בר צבעוניים ושיחים ריחניים.

דברי ימיה של חיפה קשורים לעבר הרחוק. בשיקמונה, בדרום העיר, נחשפו ישובים רצופים מתקופת הברונזה (1500 שנה לפנה"ס), ואילו בבת-גלים, בצפונה של העיר, נתגלו גם כן, שרידיהן של שכונות מגורים מתקופות מוקדמות ביותר.

המתיישבים הראשונים היו ספנים, דייגים ובוני אוניות, הם גם היו יצרניו הראשונים של צבע הארגמן המבוקש, שהופק מן החילזון המצוי.

de BERGHE CARMELI

1. La ville de Carmel
2. Le port de Carmel
3. Le fort de Carmel
4. Le temple de Carmel
5. Le palais de Carmel
6. Le jardin de Carmel
7. Le jardin de Carmel
8. Le jardin de Carmel
9. Le jardin de Carmel
10. Le jardin de Carmel

כאשר יצאו בני ישראל ממצרים הגיעו לשיקמונה ובה בנו בתים, הם למדו מתושבי המקום את אומנויותיהם ואימצו אותן לעצמם.

חיפה עצמה לא התפתחה, אלא לאחר כיבוש ירושלים על ידי הרומאים בשנת 70 לספירת הנוצרים. בוואדי רושמייה ישנם שרידים בולטים מתקופת החשמונאים, מן המאה הראשונה לפנה"ס.

בתקופת התלמוד היתה חיפה, מרכז חשוב ללימודי תורה וביתם של מלומדים וחכמים רבים בלא שתיפגע מסורתה, כעיר נמל ומרכז של בעלי מקצועות אחרים.

בשנת 614 כבשו הפרסים את חיפה, אולם שלטונם לא האריך ימים רבים, כי הביזאנטים כבשו אותה חזרה, אחרי 14 שנה, בשנת 628.

מיד לאחר מכן, החלה פלישת הערבים והעיר נשארה כחמש מאות שנה תחת שלטון מוסלמי; כל אותה תקופה חיו יהודים ומוסלמים יחדיו וקיימו יחסי שכנות טובה וידידות.

בשנת 1100 נכבשה חיפה על ידי הצלבנים, שטבחו את מגיניה היהודים. הם הפכו את העיר למבצר צלבני וכינו אותו בשם קאיפס. בשנת 1265 נכבש המבצר על ידי סולטאן הממלוכים ביברס. מאז שקעה העיר ונותרה עיירה בלתי חשובה עד מחצית המאה הי"ז.

השייך הבידואי דהר אל-עמר, שהיה מושל הגליל, עורר את העיר לחיים חדשים. העת החדשה של חיפה מתחילה אחרי התקפת הנפל של נפוליאון בשנת 1799, ואחרי שנות כיבושה בידי איברהים פחה המצרי.

התעבורה הימית גדלה והתפתחה, שופרו שירותי הנמל, נסללו כבישי גישה ובשנת 1905, כאשר מסילת הברזל הגיעה לחיפה, הונח היסוד המוצק לעתיד משגשג.

אכן, חוזה המדינה הדגיש ברומאן שלו "אלט נוילנד" את מקומה וחשיבותה של חיפה במדינה היהודית העתידה לקום.

העברת השלטון מן הקיסרות העותומאנית לקיסרות הבריטית, בשלהי מלחמת העולם הראשונה, הביאה תנופת פיתוח מיוחדת, שקידמה את העיר. חיפה מנתה אז, כ־ 20,000 תושבים, מהם 15% יהודים. לתנופה דומה זכתה העיר גם אחרי מלחמת העצמאות. בשנת 1948 מנתה העיר פחות מ־100,000 תושבים, ומאז גדל מספר התושבים והגיע ל־260,000 תושבים, בהם 13,000 נוצרים, מוסלמים, דרוזים ובני הכת הבהאית.

כיום, חיפה היא עיר פורחת ומשגשגת, שנהנית מקשרים מצויינים בים וביבשה ומתעשייה מפותחת היטב. כמו כן, היא מבורכת במוסדות חינוך. שכל עיר יכולה להתפאר בהם.

סילביה מן

published at the turn of this century, stressed Haifa's position in his projected Jewish State as one of the utmost importance.

The transfer of power from the Ottoman Empire to the British at the close of World War I, when Haifa's citizens numbered 20,000, with 15% Jews, gave extra impetus to Haifa's progress, and so did the 1948 War of Independence. Its population quickly rose from under 100,000 in 1948 to the present 260,000, which includes some 13,000 Christians, Druse, Moslems and members of the Bahai faith. Today the town is flourishing, has excellent sea and road connections, well-developed industries, houses and educational institutions of which any city might be proud.

Galim to the north, traces of equally early habitation were found. The first settlers were sailors, fishermen and shipbuilders, who also introduced the production of the much-prized purple dye derived from the murex snail found locally.

With the incursion of the Children of Israel into the Promised Land, Jews made their homes in Shikmona and learnt the crafts of the indigenous people. Although Haifa proper began to develop only after the Roman conquest of Jerusalem in 70 CE, in the suburb of Rushmiya are massive remains of the Hasmonean era of the first century BCE. During Talmudic times Haifa became a centre for Jewish learning, and the home of many scholars and sages, while continuing its tradition of seamanship and other skills.

The year 614 saw the conquest of Haifa by the Persians, who ruled only until the return of the Byzantines in 628. Soon afterwards — in 636 — came the Arab invasion, and the city was under Moslem sovereignty for about 500 years, with Jews and Moslems living amicably together.

Haifa was destroyed and its Jewish defenders slaughtered by the Crusaders in 1100. Re-named Cayphas, it became a Crusader stronghold until 1265, when taken by Mameluke sultan, Beybars, then it declined into an insignificant townlet until Bedouin sheikh Daher el-Amer, governor of Galilee, encouraged its revival in the mid-1700's. Surviving Napoleon's abortive attack of 1799 and the 1831 to 1840 occupation by Egyptian Ibrahim Pasha, Haifa began its modern history.

Sea traffic slowly increased, harbour facilities were improved; roads were built, and when eventually the railway reached Haifa in 1905 there was a firm basis for a prosperous future. In fact, Herzl's "Altneuland",

HAIFA

Haifa, Israel's main port and third largest city, with 260,000 inhabitants, lies on the southern curve of Haifa Bay. Beautifully situated, the harbour town combines the special fascination of ocean-going boats and the broad expanse of sea and of green hills, as well as the spectacle of the unique, gold-domed Bahai Temple set in trim Persian gardens.

Along the low ground edging the bay is the commercial heart of Haifa, where the railway runs, where there are factories, depots, oil storage and refineries and the country's chief silo. In the harbour, ships of all sizes and of many nations ride at anchor, while close at hand are the workshops, warehouses and ships' chandlers, ready to outfit any boat with goods ranging from the smallest to the largest items. Shops supply every requirement, and crowds of shoppers throng the busy streets.

Ascending the pine-shaded Carmel slopes is Hadar Hacarmel, with light industries, business centres and residential quarters, while higher up is the Haifa Technion and the University, as well as many hotels and restaurants and districts with luxurious villas. Much of the summit of Mount Carmel, which rises to 550 meters above sea level, is thickly wooded and carpeted with yellow gorse, sweet-scented shrubs and colourful wild flowers.

Haifa's history delves far back into the past. In Shikmona, directly south of the city, continuous settlements dating from the Late Bronze Age — about 1500 BCE — have been unearthed, while in the modern suburb of Bat